

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 332/2536

นาย จำนงค์ ภู มา ลา โจทก์ นาง ดังกวย เนียมนวน ม จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 4, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลัง การกระทำผิดบัญญัติวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำซึ่งมี อัตราโทษเบากว่า พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ที่ใช้ในขณะ กระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลย ตาม ป.อ.มาตรา 3.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คธนาคารเอเชีย จำกัด สาขาสามชุกเลขที่ 1383794 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2533 จำนวนเงิน 84,015 บาทโดยเจตนากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ให้ลงโทษจำคุก 2 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์จำเลยนำเสนอเป็นยุติว่า จำเลยให้ โจทก์เป็นนายหน้าขายที่ดินให้นายชัยวัฒน์ปัญญพงษ์ และนายเนาวรัตน์ พลายน้อย ผู้ขาย 1 แปลง เนื้อที่ 15 ไร่เศษ ผู้ขายตกลงให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 โจทก์ติดต่อหาผู้ซื้อได้ในราคาไร่ละ 200,000 บาท ผู้ขายไม่ให้เงินค่านายหน้าตามที่ตกลงแต่ให้เงินค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง โดยผู้ขายมอบเงิน ค่าตอบแทนในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน 100,000 บาท และในวันโอนกรรมสิทธิ์ 100,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรระบุว่าแปดหมื่นสี่พัน สิบห้าบาท แต่ระบุเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท โจทก์นำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคาร ตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2533 โดยอ้างว่าจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรและ ตัวเลขไม่ตรงกันปรากฏตามเช็คและใบคืนเช็คเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2 ตามลำดับ ปัญหาวินิจฉัย มีว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาจะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อันจะทำให้จำเลยมีความผิดตามฟ้อง หรือไม่...ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินให้แก่โจทก์ 84,015 บาท แล้วสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ ซึ่งจำนวนเงินในเช็คพิพาทที่เป็นตัวอักษรนั้นถูกต้องตามที่ จำเลยเขียนจำนวนเงินลงในเช็คเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาทเป็นเรื่องที่จำเลยมีเจตนาที่จะให้มีการ ผิดพลาดเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอันเป็นความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นแต่เนื่องจากระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 บัญญัติ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง การกระทำผิด บัญญัติระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3" พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จำคุก 2 เดือนและปรับ 10,000 บาท สำหรับโทษจำคุกนั้น เห็นว่า ตามทางนำสืบไม่ปรากฏว่า จำเลยมีประวัติดีความประพฤติเป็นข้อเสียหายหรือเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาส จำเลยกลับตัวเป็นคนดีเห็นควรให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30.

องค์คณะ

วิฑูรย์ สุทธิประภา · อัมพร เดชศิริ · ประดิษฐ์ เอกมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/332/2536>